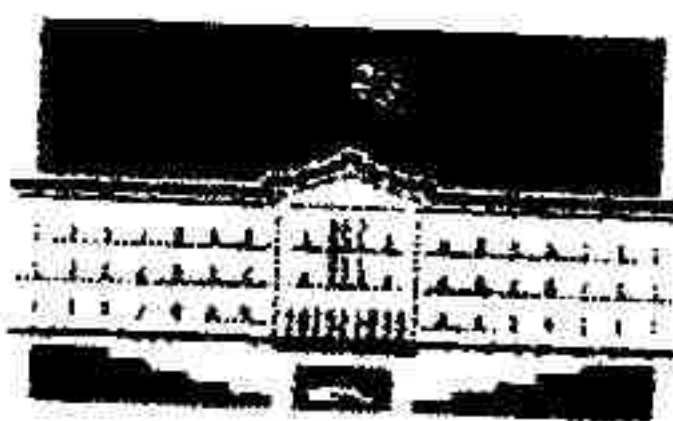

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΠΔΒ

402

24 ΟΚΤ. 2011

ΑΝΑΦΟΡΑ

Αθήνα, 17 Οκτωβρίου 2011

ΠΡΟΣ:

Τον Υπουργό Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων
Τον Υπουργό Οικονομικών

Σχετικά με την επιστολή του Συλλόγου Υπαλλήλων της Κεντρικής Υπηρεσίας του Υπουργείου Δικαιοσύνης και ΝΠΔΔ αναφορικά με τις ρυθμίσεις στο νομοσχέδιο για το Ενιαίο Μισθολόγιο και την Εργασιακή Εφεδρεία. Ειδικότερα, στην επισυναπτόμενη επιστολή αναφέρεται ότι με το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου επιχειρείται η πλήρης απαξίωση των δημοσίων υπαλλήλων, προσοντούχων και μη, η οικονομική εξαθλίωσή τους και η πλήρης και αιφνίδια αποσάθρωση της Ελληνικής δημόσιας διοίκησης. Στο επισυναπτόμενο υπόμνημα σημειώνονται μάλιστα οι τέσσερις βασικοί άξονες με τους οποίους επιχειρείται η απαξίωση αυτή: (α) μισθολόγιο, (β) κινητικότητα, (γ) προϋπηρεσία – παραβίασης της αρχής της ισότητας και (δ) προσυνταξιοδοτικό καθαστός – εφεδρεία – κατάργηση της μονιμότητας. Στο πλαίσιο αυτό, ο Σύλλογος ζητά την απόσυρση του εν λόγω σχεδίου νόμου προκειμένου να μην οδηγηθεί η Δημόσια Διοίκηση στο δρόμο του παραλογισμού, της κομματοκρατίας και των αδικιών, όπως αναφέρουν.

Ο Αναφέρων Βουλευτής

Λευτέρης Αυγενάκης

Προς τον Υπουργό Δικαιοσύνης, Διαφάνειας & Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων

Κοινοποιείται:

1. Στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας
2. Στον Πρωθυπουργό
3. Στον Αντιπρόεδρο και Υπουργό Οικονομικών κ. Ευάγγελο Βενιζέλο
4. Στον Υπουργό Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης κ. Δημήτρη Ρέππα
5. Στα κόμματα της Βουλής των Ελλήνων
6. Στους βουλευτές της Βουλής των Ελλήνων
7. Προς τους κ.κ. Προέδρους των Ανωτάτων Δικαστηρίων της Χώρας.
8. Στους επιστημονικούς συλλόγους της χώρας
9. Στην ΑΔΕΔΥ, ΟΔΥΕ, ΟΣΥΕ

Κύριε Υπουργέ,

Με το παρόν σχέδιο νόμου που κατατέθηκε στην Βουλή στις 6/10/2011 με τίτλο «Συνταξιοδοτικές ρυθμίσεις, ενιαίο μισθολόγιο-βαθμολόγιο, εργασιακή εφεδρεία και άλλες διατάξεις εφαρμογής του μεσοπρόθεσμου πλαισίου δημοσιονομικής στρατηγικής 2012-2015» επιχειρείται - σε αντίθεση με τους σκοπούς τους οποίους δήθεν επικαλείται ο νομοθέτης ότι θα επιτύχει στην αιτιολογική του έκθεση - η πλήρης απαξίωση των δημοσίων υπαλλήλων, προσοντούχων και μη, η οικονομική εξαθλίωσή τους και η πλήρης και αιφνίδια αποσάθρωση της ελληνικής δημόσιας διοίκησης. Χρήζουν προσοχής τα ακόλουθα σημεία του εν λόγω σχεδίου νόμου:

1. ΜΙΣΘΟΛΟΓΙΟ: Επιχειρείται μια εξοντωτική μείωση των μισθών των δημοσίων υπαλλήλων κατά περίπου 50%, η οποία οδηγεί στην πλήρη ηθική και υλική καταρράκωσή τους, καθώς με τη δραματική μείωση του εισοδήματός τους ανατρέπεται πλήρως ο οικογενειακός τους προγραμματισμός και διακυβεύονται οι περιουσίες τους.

Η πραγματικότητα αυτή προκύπτει από τα ακόλουθα:

- Την απώλεια των επιδομάτων και την περιορισμένη ενσωμάτωσή τους στο βασικό μισθό, χωρίς να δοθεί ένα διάστημα ομαλής μετάβασης στα νέα πολύ χαμηλά μισθολογικά δεδομένα
- Τη θεσμοθέτηση της κατάργησης του 13^{ου} και 14^{ου} μισθού και την αντικατάστασή τους με πενιχρά βοηθήματα επιδοματικού χαρακτήρα
- Την καθιέρωση των κατ' ευφημισμόν κινήτρων επίτευξης στόχων βασισμένων σε αμιγώς υποκειμενικές κρίσεις και
- Την τιμωρία του συνόλου των υπαλλήλων με τον υποβιβασμό τους στο χαμηλότερο προβλεπόμενο μισθολογικό κλιμάκιο
- Την πλήρη απαξίωση των μισθών των κατηγοριών ΥΕ και ΔΕ, καθώς και των χαμηλόβαθμων των κατηγοριών ΤΕ και ΠΕ

2. ΚΙΝΗΤΙΚΟΤΗΤΑ:

Η ανάθεση της αρμοδιότητας της εκτίμησης των υπηρεσιακών αναγκών όλων των υπουργείων για την κινητικότητα βάσει της αόριστης κρίσης «για το συμφέρον του υπαλλήλου» σε ένα και μόνο ολιγομελές συλλογικό όργανο, χωρίς γεωγραφικά, κοινωνικά ή εισοδηματικά κριτήρια, θα οδηγήσει με μαθηματική ακρίβεια σε αυθαίρετες και πολλές φορές άδικες λύσεις. Δεν υπάρχει καμία πρόβλεψη

για δυνατότητα μετακίνησης των υπαλλήλων με δική τους αίτηση, ούτε προφανώς για πιθανή συναίνεσή τους σε αυτή την περίπτωση, γεγονός που δυνητικά οδηγεί σε μετακινήσεις μεθοδευμένες «όποια» και υποκινούμενες από κομματικά κριτήρια.

3. ΠΡΟΥΠΗΡΕΣΙΑ-ΠΑΡΑΒΙΑΣΗ ΤΗΣ ΑΡΧΗΣ ΤΗΣ ΙΣΟΤΗΤΑΣ:

Η ανέλιξη των υφιστάμενων υπαλλήλων είναι δυσμενώς ανακόλουθη της αντίστοιχης των νέων υπαλλήλων. Για παράδειγμα ένας ήδη υπηρετών υπάλληλος, κατηγορίας ΤΕ, χρειάζεται να διανύσει 25 χρόνια πραγματικής δημόσιας υπηρεσίας ή 32 χρόνια εργασιακού βίου (εφόσον έχει εργασθεί 7 έτη στον ιδιωτικό τομέα) για να κριθεί προακτέος για το βαθμό Β', την ίδια στιγμή που ο νεοπροσλαμβανόμενος υπάλληλος χρειάζεται μόλις 7 χρόνια πραγματικής δημόσιας υπηρεσίας (σε περίπτωση που έχει ήδη εργασθεί 7 έτη στον ιδιωτικό ή στον ευρύτερο δημόσιο τομέα λ.χ. ΔΕΚΟ) ή 14 χρόνια εργασιακού βίου.

Στις διατάξεις για την αναγνώριση προϋπηρεσίας του δημόσιου ή του ιδιωτικού τομέα με μόνη την κρίση υπηρεσιακού συμβουλίου *συμπεριλαμβάνονται και θέσεις αιρετών ή μετακλητών δημοσίων υπαλλήλων* (λ.χ. υπαλλήλων και συμβούλων γραφείων υπουργών), δυνατότητα η οποία επιφυλάσσεται μόνο για τους νεοπροσλαμβανόμενους υπαλλήλους και όχι και για τους ήδη υπηρετούντες.

Το φαινόμενο της άνισης μεταχείρισης εντείνεται περισσότερο στην περίπτωση κατηγορίας ΠΕ με διαφορετικά χρόνια σπουδών (5ετής φοίτηση π.χ. ΠΕ Μηχανικών) αλλά και των κατόχων μεταπτυχιακών τίτλων σπουδών, διδακτορικών, αποφοίτων ΕΣΔΔ & ΕΣΤΑ, μιας και τοποθετούνται στον ίδιο βαθμό και σε κάποιες περιπτώσεις και στο ίδιο μισθολογικό κλιμάκιο με τους νεοεισερχόμενους.

Κραυγαλέα επίσης είναι η ευνοϊκή για τους υπαλλήλους διάταξη, οι οποίοι υπηρετούν σε κατηγορία ανώτερη των τυπικών προσόντων που κατέχουν, (υπάλληλοι χωρίς τυπικά προσόντα), στους οποίους αναγνωρίζεται πλασματικός χρόνος (3 έτη), ενώ στους υπαλλήλους με αυξημένα τυπικά προσόντα (π.χ. μεταπτυχιακό, διδακτορικό, ΕΣΔΔ), όχι μόνο δεν αναγνωρίζεται πλασματικός χρόνος, αλλά και σε πολλές περιπτώσεις δεν λαμβάνεται υπόψη η πραγματική υπηρεσία.

4. ΠΡΟΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΙΚΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ - ΕΦΕΔΡΕΙΑ - ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΗΣ ΜΟΝΙΜΟΤΗΤΑΣ:

Δεν ορίζεται κανένα κριτήριο αντικειμενικής αξιολόγησης των υπαλλήλων για εφεδρεία πέραν του ηλικιακού και του συνολικού χρόνου υπηρεσίας. Εντύπωση επίσης προκαλεί η χωρίς κανένα αντικειμενικό κριτήριο πλήρωση των κενών θέσεων Προϊστάμενων λόγω εφεδρείας με μόνη την απόφαση του αρμόδιου Υπουργού. Παράλληλα με την κατάργηση των οργανικών θέσεων και την μείωση των οργανικών μονάδων κατά 30% επιχειρείται ανοικτά πλέον η κατάργηση της μονιμότητας των δημοσίων υπαλλήλων, προλειαίνοντας το έδαφος για «μαζικό διωγμό» δημοσίων υπαλλήλων.

Κατόπιν των ανωτέρω, καθίσταται επιτακτική η ανάγκη απόσυρσης του εν λόγω σχεδίου νόμου, το οποίο καταρτίστηκε με μεγάλη προχειρότητα, χωρίς καμία επιστημονική, τεχνοκρατική ή άλλη τεκμηρίωση και χωρίς να τεθεί σε δημόσια διαβούλευση, προκειμένου να μην οδηγηθεί η ελληνική δημόσια διοίκηση στο περὶ τὸν τοῦ ανορθολογισμοῦ, τῆς κομματοκρατίας καὶ τῶν αδικιών.

Ο ΕΦΕΔΡΟΣ

Α. ΣΤΑΜΑΤΗΣ

Ο ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Χ. ΠΑΝΟΠΟΥΛΟΣ